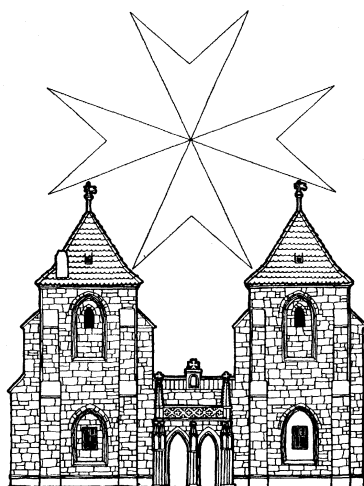

**Suverénní řád maltézských rytířů
Společnost pro duchovní hudbu**

si Vás dovolují pozvat na

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

V KOSTELE PANNY MARIE POD ŘETĚZEM

Praha 1 – Malá Strana, Lázeňská ul.

v úterý 16. února 2016 v 17.00 hod.

VARHANNÍ NEŠPORY MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ

2. koncert cyklu „Te Deum laudamus“

Účinkuje:

Nadia Ladkany – mezzosoprán

Irena Chřibková – varhany

(vstup volný)

Kostel Panny Marie pod řetězem konec mosta býval středem opevněného útvaru komendy řádu johanitů (maltézských rytířů) na strategicky významném místě u předmostí bývalého Juditina mostu. Klášter založil český král Vladislav II. V r. 1169 jako první johanitskou komendu v Čechách. Král daroval řádu okolní pozemky včetně západní části ostrova Kampy. Postupně zde bylo postaveno cca 50 domů spadajících pod jurisdikci řádu.

Původní románský trojlodní kostel byl větší než dnešní stavba a zachovaly se z něj zbytky v nynějším nádvoří (arkády na jižní zdi) a v postranní lodi dnešního kostela. Křížová klenba je pozůstatkem románské baziliky. V pol. 13. stol. byl kostel rozšířen o raně gotické kněžiště.

Rozsáhlá gotická přestavba celého trojlodí započala v pol. 14. stol., kdy byla zbořena románská bazilika. Kolem r. 1375 byla vystavěna gotická předsíň v západní části a u ní kolem r. 1389 dvě mohutné hranolové věže. Novogotické cimbuří je z r. 1836. Dále již stavba nepokračovala a tak ze zbořeného románského trojlodí se stalo nynější nádvoří mezi věžemi s předsíní a vlastním kostelem. Ten byl přestavěn z raně gotického kněžiště za velmistra Matouše Děpolta z Lobkovic na přelomu 16. a 17. stol. Dnešní podobu získal při barokní přestavbě v l. 1640 - 60 podle projektu C. Luraga. Ve štítu kostela je umístěna dřevěná, pozdně gotická socha Madony.

Hlavní oltář s řezbami představujícími výjevy ze života apoštola Pavla je od J.P.Vendy z r. 1730. Kazatelna asi od téhož autora je z doby před r. 1750. Sochy světců na konzolách hlavní lodi jsou od J.J. Bendla (po r. 1651). Hlavní oltářní obraz (Panna Maria a Jan Křtitel - pomocníci maltézských rytířů v bitvě s Turky u Lepanta r. 1571) je dílem Karla Škréty ze 60. let 17. stol. Od Škréty je také obraz sv. Barbory na bočním oltáři. V hlavní lodi stojí mramorová socha velkopřevora Rudolfa Coloredo-Walsee, který se v 17. stol. zasloužil o přestavbu kostela a kláštera. Socha je od E. Maxe z pol. 19. stol. Křížová cesta na stěnách kostela je od řádového malíře Vachka. Tepané mříže ze 16. a 17. stol byly doplněny novými podle návrhu J. Fanty. Kostel prošel rozsáhlou renovací v l. 1965 - 87. V roce 1909 nahradil Jindřich Schiffner staré varhany z 30. let 18. století, z nichž zůstala zachována jen baroková varhanní skříň a 45 původních cínových píšťal v prospektu. Další přestavba varhan byla provedena v roce 1987 za použití části píšťal ze Schiffnerových varhan (pražské družstvo Igra). V roce 2006 provedla generální opravu varhan Organa Kutná Hora.

Květiny na koncert daruje KVĚTINÁŘSTVÍ u ČERVENÉHO LVA

Příští koncert VARHANNÍCH NEŠPOR MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ

se uskuteční v úterý 15. března 2016 v 17 hod.

elja@sdh.cz

Program:

- Johann Sebastian BACH:** Preludium a fuga e moll BWV 533
(1685-1750)
- Giovanni Battista PERGOLESI:** Arie č. 4 „Quem moerebat et dolebat“
(1710-1736) Arie č. 7 „Eja mater“ (*ze Stabat Mater*)
- Johann Sebastian BACH:** Chorálová předehra O, Mensch, bewein (1685-1750)
dein Sünde gross BWV 622 (*Lide, považ svůj velký hřích*)
- Joseph HAYDN:** Arie „Fac me vere“ (*ze Stabat Mater*)
(1732-1809)
- Léon BOËLLMANN:** Modlitba k Panně Marii
(1862-1897)
- Antonín DVOŘÁK:** Ave Maria
(1841-1904)
- Léon BOËLLMANN:** Toccata z Gotické suity
(1862-1897)
- Giovanni Battista PERGOLESI:** Arie č. 10 Fac, ut portem Christi mortem
(1710-1736)
- Alexandre GUILMANT:** Allegro maestoso e con fuoco
(1837-1911) (*ze Sonáty c moll, č. 3*)
- Antonín DVOŘÁK:** Arie „Inflammatum et accensum“
(1841-1904) (*ze Stabat Mater*)

Nadia Ladkany, dipl. um., absolventka konzervatoře v Teplicích u prof. Evy Zikmundové, po níž studovala sbormistrovství na Pedagogické fakultě UK v Praze. V současné době je pod pedagogickým vedením sopranistky Marie Urbanové. V roce 1998 získala cenu Leoše Janáčka za interpretaci a propagaci soudobé hudby. Již od studií na konzervatoři se zaměřuje na soudobou hudbu, převážně na písňové cykly, avšak ve svém repertoáru má také díla autorů barokních, klasicistních a romantických. Kromě sólového zpěvu se věnuje též komorní hudbě, melodramu a mluvenému slovu. Od roku 2004 je členkou komorního vokálního

souboru Octopus 130 131 Pragensis. V roce 2005 účinkovala ve Stavovském divadle, v rámci projektu Bušení do železné opony, v opeře J. K. Sudka Šedá. Podílela se na několika CD nahrávkách, v roce 2006 natočila dva písňové cykly B. Martinů a cyklus Láska a Život ženy R. Schumanna pro Český rozhlas. V poslední době spolupracuje se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, dále s Komorní filharmonií Pardubice, Filharmonií Hradec Králové, s orchestrem Virtuosi di Praga, se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a dalšími významnými tělesy. Je sólistkou a stálou členkou Pražského komorního sboru. Pedagogicky působí na konzervatoři v Teplicích a od roku 2007 je hlavní sbormistryní Dětského a Smíšeného pěveckého sboru Jizerka.

Irena Chřibková patří k nejvyhledávanějším varhaníkům své generace. Jako titulární varhanice a ředitelka kůru baziliky sv. Jakuba v Praze zde založila v roce 1996 Mezinárodní varhanní festival a další cykly. Během jejího takřka pětadvacetiletého působení u největších pražských varhan se staly velmi známé a oblíbené její nedělní svatojakubské půlhodinky varhanní duchovní hudby. Po studiích na kroměřížské konzervatoři, pražské AMU a v Paříži

absolvovala úspěšně několik interpretačních soutěží, které nastartovaly její uměleckou kariéru. Koncertuje v celé Evropě, Japonsku, Rusku, Izraeli a USA. Programy jejich koncertů zahrnují bohatou varhanní literaturu od baroka po současnost. Samozřejmostí jejich vystoupení je tvorba J. S. Bacha a česká varhanní literatura v celé své šíři. Recenzenti koncertů zvláště oceňují interpretčinu neotřelou a vynalézavou dramaturgii, svrchovanou virtuositu provedení, barvitou registraci a dokonalou vyzrálou projev. Po krátkém pedagogickém působení na Konzervatoři P. J. Vejvanovského (1988-1994) a Konzervatoři Evangelické akademie (1991-1994) v Kroměříži, nyní vyučuje v Praze. Zasedá v porotách varhanních soutěží a vede interpretační kursy.